

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Men disse store klumper, hvor man f.eks. kan forestille sig 20–30 mio. kr. givet til et forskerteam på en 20 personer, de kan meget vel placeres i tilknytning til et universitet, men kan altså også placeres i tilknytning til Risø f.eks. eller et andet sektorforskningsinstitut.

Det afgørende for Forskningspolitisk Råd og den eneste årsag til, at regeringen kommer med dette forslag, er, at vi har brug for at kunne sætte på nogle af vore styrkefelter og gøre det på en massiv måde med store beløb til store forskerteam. Det er dette element, vi hidtil har savnet i dansk forskningspolitik, og det er det, Grundforskningsfonden skal give os.

Vi har skrevet, at det forventes, at der med disse midler vil blive oprettet 4–6 institutter. Ja, det er jo ikke så mærkeligt, for hvis man lytter til, hvad det er for størrelsesordener, Forskningspolitisk Råd har haft i tankerne, og så ser på, hvor mange penge der er i fonden, så når man frem til 4–6 institutter. Deraf kommer den mængdeangivelse.

Men det er sandsynligvis ordet institutter, som støder, og dette, at man kan få fornemmelsen af, at vi her skaber noget, der er meget isoleret fra bestående forskningssteder. Derfor synes jeg, at vi ikke skal skrive det detaljeret i betænkningen, men i alle henseender skal støtte de betragtninger, som Forskningspolitisk Råds formand kommer med i Information i dag. Jeg har ingen forbehold over for det, han dér siger. Og da hr. Frank Jensen brugte ham som sin hjemmelsmand, så må vi her have nøglen til et bredt forlig om sagen.

Dermed har jeg også svaret fru Elisabeth Arnold, hvis indlæg jeg ikke rigtig forstod netop af alle de grunde, jeg her har nævnt. Men det er nok på grund af den formulering fra bemærkningerne, jeg citerede, og som nogle har fået galt i halsen, og som man også kan sige kan opfordre til misundelse på universiteterne. For det er jo det, det drejer sig om. Derfor gælder det om, at vi får det formuleret, så det ikke opfordrer til misundelse.

Men det følger klart af, hvad Forskningspolitisk Råds formand siger i indledningen i artiklen i Information, at det kun er i det omfang, universiteterne kvalificerer sig til det, at disse store klumper vil lande på universiteterne; det holder han jo fast i, og det skal vi holde fast i.

Derfor er det, vi har brug for en bestyrelse, der er uafhængig af institutionsinteresser og

uafhængig af regeringen og uafhængig af Folketinget. Her skal vi virkelig lægge det væk fra den politiske verden, den verden, hvor ligegyldige lokalpatriotiske og institutionelle hensyn spiller en alt for stor rolle, og lægge det over i en verden, hvor det er hensynet til dansk grundforskning og intet andet, der bliver afgørende.

Denne fonds bestyrelse vil jo være fri af sektorinteresser, af institutionsinteresser og fri af politik. Den vil være fri til at følge den højeste sagkundsskab; dens formål er alene at gavne grundforskningen i Danmark, grundforskningen som helhed set ud fra en national betragtning.

Og hvad der er godt for grundforskningen i Danmark, det er også godt for grundforskningen på universiteterne. Derfor er der ingen grund til at udvise al denne mistillid til de fremragende personer, som vil komme til at sidde i den fond, og hvoraf jo alle vil have gået på universiteter. Måske vil et flertal stadig have deres arbejde på universiteter; det afhænger jo af, hvem de forskellige udpeger.

Der er ingen grund til at have mistillid til dette kollegium af fremragende forskere. De skal nok finde ud af, hvordan vi dels på universiteterne, dels i samarbejde med andre institutter får skabt nogle styrkefelter i dansk forskning, nogle steder, hvor vi koncentrerer kræfterne om noget, der bliver virkelig fremragende, til gavn for hele det danske forskningssamfund. Det skal de nok finde ud af, uden at vi skal komme med alt for mange pegefingre og fortælle alt for meget om på forhånd, hvad det er, de skal gøre. Det vil jeg advare imod.

Frank Jensen (S):

Nu bliver der sået lidt tvivl om herkomsten, fadderskabet til lovforslaget, som indtil ministerens besvarelse her har fået – i hvert fald i folkemunde – betegnelsen Dyremoses Mindefond. Nu kan jeg forstå, at det ikke var hr. Henning Dyremose, der stod fadder eller var årsag til fremkomsten, det var hr. Jens Rostrup-Nielsen, formanden for Forskningsrådet.

Vi skal ikke afgøre her, hvem der er ophavsmand til forslaget, men jeg vil bare sige til ministeren: Er ministeren ikke enig med mig i, at hvis regeringen har fået 2 mia. kr. ind i privatiseringer, så kunne regeringen få samme pro-venumæssige indvirkning på finansloven ved at betale de 2 mia. kr. af på gælden, sådan at man